

Dosarul nr. 1-2141/2019
12-1-25943-07052019

SENTINȚĂ
în numele Legii

01 august 2022

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Garabagiu

Valentina

Grefier

Stolear Inga, Coadă

Vlad

Cu participarea:

Acuzatorului de stat

Vatavu Diana, Ababii

Natalia

Apărătorului

Pavel Cebotari, Ion Popescu, Pisarenco

Constantin

Părții vătămate

a examinat în ședința de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuirea lui:

Ivanov Igor *****, născut la *****, IDNP:

*****, originar din ***** studii medii incomplete, un copil minor la întreținere, nesupus militar, angajat în câmpul muncii la SRL „DivașLux”, fără antecedente penale

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal,

Ivanov Serghei *****, născut la *****, IDNP:

*****, originar din ***** cetățean al Republicii Moldova, studii medii speciale, un copil minor la întreținere, nesupus militar, angajat în câmpul muncii, fără antecedente penale

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal,

Termenul de examinare a cauzei: 07.05.2019 – 01.08.2022.

Instanța de judecată-,

c o n s t a t ă :

Potrivit rechizitoriului, în toamna anului 2013, Ivanov Igor împreună și de comun acord cu Ivanov Sergiu aflându-se în mun. Chișinău și anume la spălătoria auto „Continental” unde activau în calitate de spălători auto din sectorul Botanica mun. Chișinău urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor lui *****, acționând intenționat,

prin inducerea în eroare, a părții vătămate și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sub pretextul că au nevoie de careva sume bănești pentru achitarea unor servicii comunale și alte necesități persoanele au însușit de la ultimul în trei tranșe suma de 2200 euro, care conform cursului stabilit de BNM la 01.10.2013 constituia suma de 38762 lei.

Tot el împreună și de comun acord cu Ivanov Sergiu în primăvara anului 2014, aflându-se la spălătoria auto din str. *****, ce aparținea lui *****, din mun.Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor acestuia acționând intenționat, prin inducerea în eroare, a părții vătămate și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sub pretextul că au din nou careva necesități bănești și anume pentru preținse tratamente, au însușit de la ultimul suma de 300 euro, care conform cursului BNM stabilit pentru data de 01.03.2014, constituie 5601 lei, bani pe care ulterior i-au însușit și folosit în scopuri personale, astfel cauzându-i daune considerabile în sumă totală de 44363.

Prin acțiunile sale, Ivanov Igor a comis escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune în proporții considerabile săvârșită de două persoane infracțiune prevăzută de art.190 alin.(2) lit.b) din Codul Penal.

Potrivit rechizitoriului, Ivanov Serghei a comis infracțiunea de escrocherie în următoarele circumstanțe:

Acesta în toamna anului 2013, împreună și de comun acord cu Ivanov Igor aflându-se în mun. Chișinău și anume la spălătoria auto „Continental” unde activau în calitate de spălători auto din sectorul Botanica mun. Chișinău urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor lui *****, acționând intenționat, prin inducerea în eroare, a părții vătămate și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sub pretextul că au nevoie de careva sume bănești pentru achitarea unor servicii comunale și alte necesități persoanele au însușit de la ultimul în trei tranșe suma de 2200 euro, care conform cursului stabilit de BNM la 01.10.2013 constituia suma de 38762 lei.

Tot el împreună și de comun acord cu Ivanov Igor în primăvara anului 2014, aflându-se la spălătoria auto din str. *****, ce aparținea lui Cocârța Ruslan, din mun.Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor acestuia acționând intenționat, prin inducerea în eroare, a părții vătămate și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sub pretextul că au din nou careva necesități bănești și anume pentru preținse tratamente, au însușit de la ultimul suma de 300 euro, care conform cursului BNM stabilit pentru data de 01.03.2014, constituie 5601 lei, bani pe care ulterior i-au însușit și folosit în scopuri personale, astfel cauzându-i daune considerabile în sumă totală de 44363.

Prin acțiunile sale, Ivanov Serghei a comis escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune în proporții considerabile săvârșită de două persoane infracțiune prevăzută de art.190 alin.(2) lit.b) din Codul Penal.

În susținerea învinuirii aduse lui Ivanov Serghei și Ivanov Igor partea acuzării a prezentat următoarele probe în fața instanței de judecată:

Declarațiile părții vătămate* ****, care în ședința de judecată a declarat că, pe ambii inculpați îi cunoaște, nu sunt în careva relații. A făcut cunoștință la o spălătorie – auto în anul 2013. Intra ca un client, ei erau angajați ca spălători de mașini. S-au făcut mai apropiați, câte odată lăsa cheile să spele mașina. La un moment dat Ivanov Igor s-a adresat la dânsul, dar de fapt vorbea împreună să-i împrumute cu niște bani 600 de EURO să închidă datoriile cu serviciile comunale. Cunoscând că le era greu deoarece avea un copil a fratelui la întreținerea lor, el i-a ajutat și le-a dat pentru o lună de zile, ei i-au spus că într-o lună de zile îi vor întoarce. Peste vreo jumătate de an, nu i-au întors datoria. El între timp și-a deschis afacere de spălătorie auto și i-a chemat la dânsul la lucru. Atunci i-au spus că au probleme cu fratele și au mai cerut să-i împrumute încă 1000 de EURO și i-a spus că va veni să lucreze și să-i rețină din salariu. Când i-a împrumutat banii nu ține minte exact cât timp le-a dat, dar de obicei vorbea de o lună. Iarăși a trecut mai mult de o lună și au spus că mai au nevoie să le împrumute de 600 EURO pentru a da datoria la un prieten de ale lor care cerea banii urgent. Astfel le-a mai dat de 600 EURO, deoarece ei lucrau puteam să le rețină din leafă și a fost de acord să le împrumute. După ce i-a împrumutat a 3 oară pentru cine au cerut ei banii și au menționat că sunt datori, s-a întâlnit cu acea persoană și aceasta a spus că nimeni nu este dator cu nimic. A 4-a oară s-a adresa Serghei Ivanov pentru a împrumuta bani, el i-a dat 300 de EURO pentru medicamente pentru soție. Acești 300 de EURO el i-a împrumutat, a convenit că-i vor întoarce zi de zi va lucra și câte puțin va întoarce și va fi totul normal. După ultimul împrumut inculpații pare că nu au lucrat nici o lună, într-o zi s-a eliberat Igor și a plecat la Bălți, și după 3 zile Serghei. Mai expirase o perioadă de timp, ei îl sunau și îi spuneau că vor întoarce datoria, câteodată telefonul era închis, spuneau că nu au posibilitate. Și așa o perioadă foarte lungă, pînă a depus cerere la poliție. Inculpații au fost angajați ambii. Salariul era minim și ei lucrau la procent. Salariul minim era 2000-2500 și restul la procente. Nu ține minte cât exact, deoarece a trecut mult timp. După primul împrumut și expirarea lunii când trebuiau să-i transmită banii. Când expira luna când trebuia să-i întoarcă datoria, inculpații invocau diferite motive. Înainte de aceste 4 împrumuturi a fost un caz când le-a împrumutat o mie de lei și ei i-au întors înapoi. Din aceste 4 împrumuturi nu i-au întors nimic. El a conștientizat că inculpații din start nu vroiau să întoarcă banii după al 3-lea împrumut, când acea persoană i-a spus că ei nu au împrumutat de la el 600 de EURO. Motivele care le invocau inculpații pentru împrumuturi erau credibile. Știe că era o bunică și un copil spuenau că nu au de servicii comunale și el îi credea. Ultima dată când a luat 300 de EURO el chiar vedea că are probleme cu sănătatea. El nu a luat de la nimeni recipisă pentru banii împrumutați. Faptul că ei erau angajații lui îi vedea în fiecare era o garanție pentru dânsul și era încrezut că împrumutându-i bani, ei îi vor întoarce. De la prima ședință de judecată inculpații au început să-i restituie ceva. În total 1650 de EURO

în trei rate. Și i-au spus că vor să întoarcă suma pentru a nu rămîne dușmani și după ședința de astăzi la fel i-a spus că îi vor achita ceva. De la ultimul împrumut pînă la începerea restituirii împrumutului au trecut vreo 6-7 ani. În această perioadă nu răspundea la telefon, se eschivau de dânsul. Nu putea lua legătura în acești ani. Toate 4 împrumuturi le-a efectuat la spălătoria auto. Pare lui 2 împrumuturi la spălătoria unde eram client în sectorul Botanica, iar altele două deja la spălătoria lui. La prima spălătorie lucrau inculpații și soția unuia din ei. Dar la dânsul au lucrat doar ei 2. Din toate 4 cazuri, ambii veneau și împrumutau, deoarece ei lucram împreună, ei toți 3 eram în discuție, ei fiind destul de apropiați ca frați. El nu țin minte exact timpul în care le-am împrumutat toți acești bani. În intervalul de timp de un an, sau un an și jumătate începînd în 2013 – 2014. Pare că din primăvara anului 2013 cînd rea încă ca client la cealaltă spălătorie și dacă nu greșește la începutul iernii el plecase. Aproximativ pînă în toamna anului 2014. Inculpații au lucrat la dânsul în spălătorie aproximativ un an. El i-a chemat pe inculpați la dânsul la lucru deoarece ei erau profesioniști și își făceau lucrul bine. Pe parcursul cît ei au lucrat la dânsul nu a avut probleme sau obiecții, era mulțumit de ei ca lucrători la serviciu. Nu a reținut nici o sumă din salariul inculpaților, deoarece ei mereu aveau nevoie de bani pentru că apăreau careva probleme. Nu a fost în relații așa de apropiate, el văzînd echimozele pe față, l-au rugat bani pentru ceva medicamente, el nu a văzut aceste medicamente nici nu a controlat. Pare se primul Igor a plecat, după asta Serghei peste o săptămînă. Ei au plecat fără a-i elibera oficia, nu le-a eliberat cîrtea de muncă, pînă în ziua de azi sunt la dânsul. A achitat 6 ani impozitele pentru ei și i-a eliberat sub articol. Nu i-a chemat înapoi la lucru. Suma de 2500 de EURO este una considerabilă pentru dânsul. Nu sunt ultimii bani din casă, dar nu poate spune că este o sumă extraordinar de mare. Are o situație financiară bună. De aceea și-a permis atîta timp, îi telefonam poate ei se vor întoarce, și vor da împrumuturile. Pentru suma de împrumut de 1000 de EURO și 600 de EURO au vorbit ambii inculpați cu dânsul. Iar celelalte sume de 300 de EURO lui Serghei și celelalte 600 de EURO i-a împrumutat lui Igor. Suma de 1650 de EURO i-au întors împreună, mereu erau 3 în discuție. Consideră că a fost mințit, oamenii pur și simplu se eschivau de dânsul. Cînd ei împrumutau banii, nu știa. Dar cînd acea persoană a menționat faptul că ei nu erau datori cu bani, a înțeles că a fost mințit. Era mințit în ambele sensuri, prin faptul că nu spuneau adevărul. Admite că ei împrumutau bani, și nu aveau de unde să întoarcă banii. Pote să concretizeze că nu ține minte cînd a înțeles că cei 600 de EURO ei de fapt nu i-au împrumutat de la dânsul, după a 3-oară sau după toate cazurile cînd le-a împrumutat bani. A avut posibilitatea să ceră banii atunci cînd lucrau la dânsul, ei îl rugau să le lase salariul. Știa că ei trăiau greu. Nu poate spune de ce de fiecare dată nu se țineau de cuvînt și nu întorceau la timp, nu știe de ce el le împrumuta bani. Din 2014 pînă în prezent nu și-a schimbat numărul de telefon și nici adresa. Da, în anul 2016 a vîndut spălătoria auto la o rudă. Da, el ajuta inculpații, copii lui aveau aproximativ aceeași vîrstă din acest motiv ajuta cu jucării.

Declarațiile martorului *****, care în ședința de judecată a declarat că, îi cunoaște pe inculpați, pe ambii. Nu este în nici o relație cu ei, îi cunoaște de atunci de când au început să activeze la spălătoria auto. Cunoaște că sunt niște oameni buni. Partea vătămată Ruslan Cocîrța este soțul ei. Era odată cu soțul, aproximativ în anul 2013, când a intrat cu soțul la spălătoria Continental unde lucrau și inculpații. Ține minte că inculpații erau împreună și era și soția inculpatului Sergiu Ivanov. Atunci Igor Ivanov s-a apropiat de soțul ei Ruslan, ea nu a auzit ce au discutat și după discuție Ruslan i-a spus că trebuie să-i ajute pe inculpați, pentru că sunt băieți buni, dar nu cunoaște cu ce să-i ajute, nici nu s-a interesat, dar după o perioadă, după ce s-au înscris, în anul 2015, ține minte că soțul suna și era enervat, ea întrebându-l de ce are așa stare el i-a adus aminte de inculpați. I-a spus că îi caută pe inculpați și nu îi poate găsi și că inculpații au o datorie față de Ruslan de aproximativ 2000 și ceva de euro, nu știe concret, dar a înțeles că inculpații s-au pierdut. Știe că o sumă oarecare a fost restituită și chiar astăzi au adus pare-mi-se 550 de euro soțului. Concretizează că a văzut că soțul ei a transmis bani, dar câți bani nu-și amintește, atunci când a fost la spălătorie și soțul ei a vorbit cu inculpații. Concretizează că ea a asistat o singură dată la transmiterea banilor de către soțul ei inculpaților, dar a auzit de la soț că au mai fost cazuri când acesta a transmis bani inculpaților. Din 2013 pînă în 2019, inculpații nu au încercat să-l contacteze pe soțul ei, ba invers soțul îi căuta dar inculpații se ascundeau. Nu cunoaște pe ce perioadă au fost împrumutați banii și pentru ce scop au fost transmiși banii de către soțul ei inculpaților. Atunci când a fost și ea prezentă, la transmiterea banilor, inculpații deja lucrau la spălătorie, dar dacă a transmis bani inculpaților pînă a lucra la soțul ei, nu cunoaște. Știe că împrumutul a avut loc de cîteva ori. Nu-și amintește cît timp au lucrat inculpații la spălătoria soțului. Nu cunoaște dacă inculpații erau angajați oficial la spălătorie și nici ce salariu primeau. Nu cunoaște dacă spălătoria a fost vîndută. Spălătoria Continental, atunci când ea a asistat la transmiterea banilor de către soțul ei, proprietar nu era soțul ei, era o doamnă. Dar după spălătoria Continental, inculpații au trecut la spălătoria soțului ei de pe Meșterul Manole 2 și acolo ei îi vedea pe ei. Spălătoria de pe Meșterul Manole 2, soțul ei a arendat-o și contractul de arendă a fost desfăcut dar nu ține minte cînd.

Nu cunoaște dacă soțul ei avea datorii la achitarea salariului inculpaților. Nu-și amintește concret cum s-au înțeles să întoarcă suma, știe că cînd le-a împrumutat banii nu-i grăbea cu întoarcerea banilor, dar inculpații nu au achitat nimic pînă la adresarea soțului la organele de drept.

Inculpatul Ivanov Igor fiind audiat în ședința de judecată a declarat că: Ivanov Serghei este fratele lui. Cu partea vătămată pînă la cele întîmplate se cunoștea, avea la acel moment niște relații de prietenie. În toamna anului 2013, în octombrie anului 2013, el cu fratele lui Serghei Ivanov a împrumutat bani de la partea vătămată Cocîrța Vasile. El cu fratele lui pe atunci activa la partea vătămată, acesta fiind directorul lor. Ei au împrumutat atunci 2 500 euro. Concretizează că suma împrumutată în 2013 era suma

de 2 200 euro Banii le-au fost transmiși în 2 tranșe a câte 1 100 euro. Banii i-au fost dați lui dar s-au înțeles și pentru fratele lui. A luat pentru necesitățile familie, așa și a comunicat părții vătămate. S-au înțeles că în fiecare lună îi va întoarce câte puțin inclusiv și din salariul lor. Pe atunci lucra în această întreprindere în calitate de spălător de mașini. Partea vătămată cunoștea situația lor nu îi grăbea să întoarcă datoria. Acești bani nu au fost întorși nici până la ziua de azi. În anul 2014 a mai împrumutat încă 300 euro, la locul de muncă care la fel i la dat *****. Acești bani la fel i-a împrumutat fără a concretiza în cât timp îi va întoarce. Acești bani i-a împrumutat pentru a putea să înmormânteze pe mama, o parte a achitat încălzire, și ceva cheltuieli în familie. Acești banii la fel nu au fost întorși. Din cauza salariului. Ei au discutat cu partea vătămată ca să îi mai aștepte câteva luni. El le intra în situație și îi aștepta. Peste un an – un an jumate s-a schimbat directorul, cu noul director nu au găsit limbă comună și el a plecat cu fratele de la lucru, el a plecat cu traiul în Bălți iar fratele a rămas în Chișinău. Nu au fost întorși acești bani din cauza că cu Ruslan a pierdut legătura. Ultima dată a discutat cu acesta aproximativ 2 ani în urmă Ei au dorit să întoarcem acești bani părții vătămate.

Fiind audiat suplimentar, inculpatul a declarat că: da a lucrat oficial la Ruslan. El a schimbat numărul de telefon când s-a mutat în Bălți pentru că a plecat. El l-a anunțat pe Ruslan că pleacă. El a plecat la soția în Bălți. El nu ține minte de ce a schimbat numărul de telefon, probabil ceva cu cartela SIM și atunci a pierdut contactul cu Ruslan Cocîrța. Când a plecat l-a anunțat personal pe Ruslan Cocîrța. A împrumutat de la Ruslan Cocîrța pentru a încheia datoriile pentru încălzire, medicamente, pentru avocat la frate, și ceva datorii. Și a folosit acești bani pentru toate acestea. Ei s-au înțeles cu Ruslan Cocîrța că vor întoarce încet banii din salariul lor. Ei s-au înțeles cu Ruslan Cocîrța că vom întoarce banii singuri, pentru ca să nu le rețină din salariul lor, dar nu s-a primit. Ruslan Cocîrța avea posibilitatea de a le reține din salariul lor, doar că nu a făcut-o deoarece înțelegea situațiilor dificilă.

Inculpatul Ivanov Serghei fiind audiat în ședința de judecată a declarat că: recunoaște vina în aceea că cunoscându-l pe Ruslan, deoarece lucrând la partea vătămată a împrumutat bani și are datorii față de această persoană. Deoarece avea o situație materială grea de câte ori se adresau la partea vătămată dânsul îi ajuta. Împreună cu fratele de aceea a împrumutat bani și nu a avut intenția de a nu-i întoarce. Timpul de întoarcere a datorii s-a întins deoarece însuși partea vătămată a spus când vor avea posibilitatea atunci să îi întoarcem. Ei au avut intenția de ai întoarce acești bani părții vătămate. Nu i-a întors deoarece a avut situații dificile care i-a împiedicat să îi întoarcem dar ei întotdeauna au dorit să îi întoarcă. Deoarece ei nu au avut posibilitatea financiară pentru ai întoarce banii părții vătămate, de aceea nu l-au căutat. Să fi avut banii îl căuta și îi întorcea. Poate și i-a căutat partea vătămată însă nu țin minte erau prea ocupați Partea vătămată le-a propus să întoarcă datoria pe părți. Și ei cu fratele la fel au dorit ca să îi

întoarcem pe părți Cînd li s-a propus întoarcerea datoriei pe părți probabil nu au avut posibilitatea.

Fiind audiat suplimentar, inculpatul a declarat că: el a împrumutat de la Ruslan Cocîrță partea vătămată pe cauză penală, la început el era clientul lor, el își spăla automobilul. Dacă nu greșește a împrumutat de vreo 4 ori de la *****. După aceasta cînd el arenda la Ciocana, el le-a propus să meargă să lucreze la el. Da i-a întors toți banii înapoi, Ruslan Cocîrță nu are pretenții față de ei. Da cînd a împrumutat acești bani, a avut intenția să-i întorcă, doar că erau diferite situații familiale, ei s-au împrietenit cu el și el spunea că „Eu înțeleg situația familială”, ei erau și în relații bune cu soția acestuia, dînsul spunea că „Cînd veți avea bani îmi veți întoarce”. Probabil că Ruslan Cocîrță s-a supărat că au plecat într-un alt loc de muncă, sau au plecat în general, dar ei nu aveau în planuri să nu întorcă banii. Probabil de aceasta s-a adresat în organele de drept că s-au eliberat de la el și s-a gîndit că nu vom întoarce banii. Da, toată această perioadă de cînd s-au eliberat pînă la intentarea cauzei penale, ei mai discutau, dar nu prea des, Ruslan Cocîrță se afla des în România în acea perioadă. Ruslan Cocîrță întreba despre datorie, iar ei vorbind cu el, el nu insista să întoarcem banii la un termen anume. El știa situația lor și nu insista. El știa problema și situația lor familială, deoarece a murit tatăl lor. Ei l-au anunțat pe Ruslan Cocîrță că le-au propus un alt loc de muncă și au plecat. Ei au demisionat în acest sens, dar nu ține minte dacă este vreun document. Ruslan Cocîrță le achita la timp salariul, nu reținea salariul. Și nu ține minte să spus ceva referitor la faptul că „Dacă nu veți achita, vă voi reține salariul”. Cînd s-au angajat la lucru ține minte că a încheiat un contract de angajare. Nu țin minte dacă a semnat careva documente cînd a plecat de la muncă. Salariul îl primea în fiecare zi procentul său. După ce a împrumutat prima dată suma de bani, ei continuau să lucreze la spălătoria auto și Ruslan Cocîrță comunica cu ei mai departe. Prima dată a împrumutat cînd Ruslan Cocîrță era client, ulterior cînd deja lucrau la el a împrumutat.

Ei i-au întors 2500 EURO, aceasta este toată suma pe această perioadă. Ei i-au întors suma dată primăvara trecută. În locul unde au plecat să lucreze era același salariu. În acea perioadă salariul mediu era același. A plecat de la spălătorie, deoarece depinde de sezon. O săptămînă puteai să lucrezi, o săptămînă puteai să nu lucrezi. De cînd s-a eliberat de la Cocîrță, el aproximativ într-o săptămînă a găsit un alt loc de muncă, deoarece acolo i-au spus că este posibilitatea de a crește în salariu. La acea spălătorie era totul stabil, și nu depindea de timp, de sezon sau anotimp, mereu primeai salariu și nu juca rolul faptul cîte mașini spălai sau cîți clienți erau, salariul era mereu stabil, el avea și vîrsta, de aceea a avut nevoie de o stabilitate în acest sens. După ce s-au eliberat de la Cocîrță a schimbat precis un număr de telefon, deoarece a pierdut telefonul. La moment are numărul de telefon 079147969, cînd lucram la Cocîrță nu aveam acest număr de telefon. Nu a avut în planuri să nu întoarcem suma de bani, nu era necesar lui Cocîrță telefonul lor, el știa foarte bine unde ri locrează, iar el locuia în Botanica de sus. Banii de la Cocîrță i-a

împrumutat pentru necesități familiale, medicamente pentru mama, ea era bolnavă de cancer, avea nevoie de lecuire și îngrijire. Cocîrța știa despre acest fapt și spunea că „Apelați în orice moment, eu am să vă ajut”. Admite că poate s-a supărat că s-au eliberat de la el. Ei într-adevăr cumpărau medicamente, la ce împrumutat, la aceeași și cheltuieli, ei nu cumpăram nimic altceva de acești bani. Da a fost odată, că a solicitat bani de la Cocîrța, pentru avocat ca să ajute să eliberez un frate din penitenciar.

Argumentele părții apărării.

Acuzatorul de stat în susținerile verbale, a menționat că: pe parcursul examinării cauzei s-a constatat vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, ori, inculpații au dobândit aceste sume de bani inducând-ul în eroare pe *****, neavând intenția să restituie banii, invocând diferite motive, ultimii având posibilitatea reală de a munci la spălătoria părții vătămate și a restitui banii, ultimii au plecat de la locul de muncă fără a fi posibil de-i găsit, respectiv, solicită instanței de al recunoaște culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal pe Ivanov Igor și ai stabili pedeapsa sub fomă de închisoare pe un termen de 2 ani cu suspendarea condiționată pe un termen de 2 ani, al recunoaște culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal pe Ivanov Serghei și ai stabili pedeapsa sub fomă de închisoare pe un termen de 2 ani cu suspendarea condiționată pe un termen de 2 ani. Serghei.

Apărătorul inculpatului Ivanov Serghei, avocatul Pisarenco *****, în susținerile verbale, a menționat că: vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate nu a fost demonstrată, consideră că sunt relații civile, deoarece latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 190 CP este una foarte complexă și respectiv partea acuzării nu a prezentat suficiente probe în demonstrarea vinovăției, prin urmare solicită pronunțarea unei sentințe de achitare.

Apărătorul inculpatului Ivanov Serghei, avocatul Ion Popescu, în susținerile verbale, a menționat că: suma pretinsă de partea vătămată ***** de 2 200 euro, este suma pe care Ivanov Serghei nu o neagă că este suma pe care el a împrumutat-o și care la ziua de azi este restituită în volum deplin. Deasemenea, Ivanov Sergie fiind audiat în cadrul anchetei judiciare a dat declarații și cu lux de amănunte a descris că nu a avut scop de a obține ilicit, prin înșelăciune și abuz de încredere de la cetățeanul ***** a sumei de bani de 2.200 euro. Din crearea unor împrejurări necunoscute și neprevăzute, la acel moment, Ivanov Serghei nu și-a putut onora în termeni rezonabili de a returna împrumutul integral. La învinuirea adusă inculpatului Ivanov Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, apărarea solicită de la instanța de judecată pronunțarea unei sentințe de achitare, deoarece inculpatul nu a săvârșit fapta incriminată.

La fel menționează faptul că: urmărirea penală în cauza dată a fost efectuată superficial și cu încălcări flagrante ale procedurii penale. Pripit fără a cerceta toate circumstanțele au pornit urmărirea penală, fără a-i cerceta detaliat atât pe Ivanov Serghei,

Ivanov Igor, cât și pe *****, *****.Existența unui contract verbal de împrumut, ne dovedesc nevinovăția inculpatului Ivanov Serghei. Analizând toate materialele cauzei penale ajunge la concluzia că circumstanțele invocate în ordonanța de punere sub învinuire, cât și cele din rechizitoriu nu corespund circumstanțelor și probelor dobândite în cadrul anchetei judiciare în instanța de fond.

În această ordine de idei, solicită, instanța de judecată să constate că nu au fost prezentate probe suficiente ce ar dovedi cu certitudine vinovăția inculpatului Ivanov Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Aprecierea instanței.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Analizând probele menționate în cumul cu materialele administrate instanța de judecată a ajuns la concluzia de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor din următoarele considerente: În rezultatul examinării cauzei penale în instanța de judecată, învinuirea înaintată inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor, nu și-a găsit confirmarea, ba din contra, analiza probelor admisibile, concludente, pertinente, utile și administrate nemijlocit în ședința de judecată dovedesc nevinovăția acestora în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța remarcă că, în conformitate cu art. 389 alin. (1) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 26 aprilie 2019, acțiunile inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor, au fost încadrate potrivit art. 190 alin. (2) lit.b) Cod penal al Republicii Moldova, escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune în proporții considerabile săvârșită de două persoane.

Instanța de judecată remarcă că, la originea procesului penal în cauză a stat plîngerea lui *****, prin care roagă organele de poliție să-l atragă la răspundere pe Ivanov Serghei și Ivanov Igor, care în perioada noiembrie 2012- 2013, profitînd de încrederea sa a dobîndit de la el cu titlul de împrumut prin mai multe tranșe suma de 2500 euro, iar ulterior nu rîspundeau la apelurile telefonice și se schivau de la restituirea sumelor bănești, prin ce i-a cauzat o daună în proporții considerabile în sumă de 2500 euro.

Ca urmare analizei probelor cercetate în ședința de judecată și a declarațiilor participanților la proces, instanța de judecată reține că, versiunea înaintată de acuzatorul de stat, este însoțită de multe neconcordanțe.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Verificând probele administrate la caz, cercetându-le prin prisma prevederilor normelor precitate, din punctul de vedere al pertinentei, veridicității și colaborării lor, instanța ajunge la concluzia că probele date nu demonstrează existența elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor.

În acest context, instanța reține că obiectul juridic al infracțiunii are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Totodată, instanța menționează, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, se manifestă prin: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni) – a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

De asemenea, acțiunea adiacentă se exprimă prin: 1) inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane; 2) această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate; 3) această inducere în eroare să reclame, după caz, următoarele circumstanțe: eroarea, în care victima este indusă, presupune că la încheierea actului juridic nul sau anulabil a existat o falsă reprezentare referitoare la natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic); încheierea actului juridic nul sau anulabil a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean al uneia dintre părțile la acest act.

Instanța de judecată observă că „inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul

în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean” conduce la ideea că consimțământul victimei este viciat la momentul încheierii actului juridic prin manopere frauduloase comise cu intenție de către autorul infracțiunii. Autorul îi creează victimei o reprezentare falsă a realității.

Neexecutarea obligațiilor care derivă dintr-un act juridic nu poate fi calificată ca infracțiune de escrocherie dacă nu s-a stabilit că s-au folosit manopere frauduloase față de creditorul obligației până la și pentru încheierea contractului.

În esență, linia de demarcație dintre infracțiunea de escrocherie și încălcarea normelor de drept civil trebuie făcută luându-se în considerare două aspecte de maximă importanță: atitudinea făptuitorului față de faptul transmiterii lui a bunurilor; prezența disponibilității efective a făptuitorului de a-și executa angajamentele.

Instanța punctează că, temeiul aplicării răspunderii penale pentru infracțiunea de escrocherie apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile sau, atunci când este vorba despre două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în drepturi și numai dacă există indici care exceda limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

În contextul celor expuse, instanța de judecată apreciază că, în speță, probele administrate în cadrul urmăririi penale și ulterior examinate în cadrul cercetării judecătorești, nu demonstrează vinovăția inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor în săvârșirea infracțiunii incriminate, or, în acțiunile inculpaților nu s-a constatat prezența elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

În același context, instanța ține să evidențieze că delimitarea infracțiunii de escrocherie față de încălcarea unor relații civile este subsecventă prezenței sau lipsei scopului de cupiditate la momentul asumării obligațiilor, iar primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată ca escrocherie doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea intenția să-și execute angajamentul asumat.

Totodată, alături de alte circumstanțe, intenția făptuitorului se demonstrează prin: situația financiară extrem de neprielnică a inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor care-și asumă angajamentul la momentul încheierii contractului de împrumut; lipsa de fundamentare economică și caracterul nerealizabil al angajamentului asumat; lipsa unei activități aducătoare de beneficii necesare onorării angajamentului.

Potrivit rechizitoriului, inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor i se impută faptul că au indus în eroare partea vătămată *****, astfel, instanța reține că, acțiunea adiacentă de inducere în eroare trebuie să îndeplinească următoarele condiții: 1) să se exprime în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane; 2) această inducere în eroare să fie săvârșită prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca

mincinoasă a unei fapte adevărate; 3) această inducere în eroare să reclame, după caz, următoarele circumstanțe: eroarea, în care victima este indusă, presupune că la încheierea actului juridic nul sau anulabil a existat o falsă reprezentare referitoare la: natura actului juridic; calitățile substanțiale ale obiectului actului juridic; părțile actului juridic (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic).

La caz instanța de judecată atestă că în perioada de timp 2012-2013 între inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor și partea vătămată *****, existau relații de serviciu și anume în urma acestora partea vătămată le-a transmis cu împrumut inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor, în mai multe tranșe sume bănești în mărime de 2500 euro, acțiuni ce și au fost realizate în prezenta speță, astfel învinuirea acuzatorului de stat precum că inculpații Ivanov Serghei și Ivanov Igor au dobândit ilicit bunurile părții vătămate ***** prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase care a produs daune în proporții considerabile săvârșită de două persoane, nu și-a găsit suportul probatoriu.

Așadar, la caz, instanța atestă că, inculpații Ivanov Serghei și Ivanov Igor nu au realizat nici una din modalitățile normative de inducere în eroare a părții vătămate, or, inculpații nu au prezentat ca adevărată o faptă mincinoasă și nici nu a prezentat ca mincinoasă o faptă adevărată, contrar celor invocate în rechizitoriu, din moment ce a fost o înțelegere comună referitor la împrumutul sumelor bănești. Prin urmare, în speță, instanța constată că, faptele cu care a fost sesizată prin rechizitoriu, nu au relevanță penală, deoarece între inculpați pe de o parte și partea vătămată, pe de altă parte, se atestă existența unor relații de ordin civil, manifestate prin nerestituirea sumei împrumutate, respectiv neexecutarea unei obligații contractuale prin excelență nu face obiect de incidență a legii penale.

În asemenea circumstanțe, instanța ține să remarcă că în cadrul cercetării judecătorești, nu s-a confirmat fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea principală, de dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, precum și acțiunea adiacentă, inducerea în eroare, or, din probele prezentate și cercetate în ședința de judecată, se conchide că, inculpații Ivanov Serghei și Ivanov Igor, au restituit mijloacele bănești obținute din împrumut.

Mai mult ca atât se atestă că ambele părți din start au convenit la împrumutul sumelor bănești fără a stabili un termen limită.

Astfel, din declarațiile părții vătămate *****, rezultă că: *„a avut posibilitatea să cerară banii atunci când lucrau la dânsul, ei îl rugau să le lase salariul. Știa că ei trăiau greu. Nu poate spune de ce de fiecare dată nu se țineau de cuvânt și nu întorceau la timp, nu știe de ce el le împrumuta bani”*.

Ceea ce rezultă și din declarațiile martorului *****, care a declarat că: *„I-a spus că îi caută pe inculpați și nu îi poate găsi și că inculpații au o datorie față de Ruslan de aproximativ 2000 și ceva de euro, nu știe concret, dar a înțeles că inculpații s-au pierdut*.

Știe că o sumă oarecare a fost restituită și chiar astăzi au adus pare-mi-se 550 de euro soțului”.

În acest context, instanța consideră că chiar și din declarațiile părții vătămate, nu poate fi reținute și respectiv acuzarea nu a probat în acțiunile inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor nici prezența indicelui calificativ – comportamentul dolosiv și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, or instanța reiterează că, primirea bunurilor cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 Cod penal, doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestor bunuri, urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod Penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă.

De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special, și anume a scopului de cupiditate. În cazul infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Așadar, la caz, instanța consideră că prin probele administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor, de comiterea infracțiunii imputate acestora, or, instanța constată cu certitudinea lipsa a careva probe ce ar confirma că inculpații Ivanov Serghei și Ivanov Igor au urmărit scopul dobândirii ilicite, a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului.

În acest caz, instanța nu a identificat faptul că inculpații Ivanov Serghei și Ivanov Igor ar fi avut de la bun început intenția de a însuși suma obținută în urma împrumutului primite de la partea vătămată, din moment ce au restituit aceste sume de bani, așa cum susține parte vătămată, martorul ***** precum și inculpații.

Mai mult, acuzatorul greșit apreciază neexecutarea obligațiilor de împrumut a inculpaților și faptul că aceștea au întrerupt legătura cu partea vătămată, un aspect penal ceia ce justifică presupusa faptă de escrocherie. Instanță relevă că simplul de nerestituire a datoriei și chiar eschivarea acestora de la executarea obligațiilor de împrumut, nu poate fi calificată drept o infracțiune. Mai mult, acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă că inculpații s-au eschivat de la plata datoriilor, iar pierderea legăturii cu partea vătămată se

datorează faptului că ultimii și-au schimbat locul de trai și respectiv locul de muncă, unul mai bine plătit.

Conform art. 24 alin. (2), (4), 26 alin. (3), Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

CtEDO, în hotărârea *Capean vs. Belgia* din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Demonstrarea faptului că inculpații Ivanov Serghei și Ivanov Igor au comis infracțiunea de escrocherie, este în sarcina organului de urmărire penală, care după cum s-a remarcat nu a probat acest fapt.

Aceste circumstanțe, combinate cu lipsa probelor concludente în confirmarea învinuirii aduse inculpaților, coroborate cu art. 8 CPP, care prevede că instanța judecătorească interpretează toate dubiile în probarea învinuirii, în favoarea inculpaților—impun necesitatea achitării inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de judecată a reieșit din faptul că potrivit art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art. 6 par. 2 din CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. În cauza *John Murray vs Regatul Unit* (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă”

(prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Este de menționat că în fiecare caz urmează să se verifice dacă probele acușării sunt suficient de serioase pentru a cere un răspuns din partea acuzatului. Un tribunal național nu poate conchide asupra vinovăției inculpatului doar din motiv că acesta tace.

Absența unor explicații plauzibile (din partea inculpatului), poate permite formarea unei concluzii logice că nu există o altă explicație posibilă decât că inculpatul este culpabil, doar în cazul în care probele acușării sunt suficient de serioase încât „cer” o explicație plauzibilă din partea acuzatului, iar acesta nu o poate da sau refuză să o facă.

Din contra în cazul în care acuzatorul de stat nu a identificat probe suficient de serioase pentru a „cere” un răspuns, absența explicațiilor nu poate determina o concluzie de culpabilitate. Dezvoltând aceste principii în cauza *Telfner vs Austria* (cererea nr. 33501/96 hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acușării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului.

Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare. La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe faptice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acușării pe cei ai apărării fapt care prin aceeași hotărâre a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 din Convenție.

Reieșind din aceste considerente, instanța de judecată constată că în acțiunile inculpaților Ivanov Serghei și Ivanov Igor lipsește și latura subiectivă, deoarece acțiunile inculpaților n-au fost îndreptate în mod direct sau indirect la comiterea unei infracțiuni, în special a escrocheriei, respectiv nu au dobândit ilicit bani de la partea vătămată.

Potrivit art. 1 al Protocolul nr. 4 CEDO nimeni nu poate fi privat de libertate pentru singurul motiv că nu este în măsură să execute o obligațiune contractuală, prevederi care se referă și la cazul inculpatului, or, în cazul când una dintre părți, asumându-și angajamente, nu are posibilitatea dar întreprinde careva acțiuni în sensul executării obligațiilor (la caz inculpații informau partea vătămată despre problemele financiare și imposibilitatea restituirii banilor la acel moment), nu poate fi vorba de intenție de dobândire ilicită.

Raportând obiectul sesizării la jurisprudența CtEDO, urmează de remarcat că existența unui litigiu de ordin civil nu garantează dreptul de a iniția împotriva unui persoane un proces penal, în vederea tragerii acestuia la răspunderea penală, principiu constituit de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în hotărârea *Asociația victimelor*

terorismului vs Spania din 12 februarie 2004. Potrivit practicii CEDO (cauza *Muşuc vs Moldova*), se constată că o cauză penală se consideră ilegală pornită atunci când între părţi există raporturi civile, care urmează a fi soluţionate în modul stabilit de legislaţia procesual-civilă, iar plângerile şi cererile depuse la organele poliţiei şi procuraturii pe acelaşi fapt, pot fi apreciate ca încercare de a antrena organul de urmărire penală în soluţionarea unui litigiu civil.

Instanţa de judecată, luând în calcul probele cercetate, precum şi pornind de la principiile enunţate anterior, reiterează că nici o probă din cele cercetate nu demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că, inculpaţii Ivanov Serghei şi Ivanov Igor l-a indus în eroare pe ***** şi prin comportamentul dolosiv a dobândit de la acesta cu împrumut sumele băneşti.

În viziunea instanţei de judecată, neelucidarea circumstanţelor faptice enunţate anterior, în tandem cu lipsa unor probe că inculpaţii Ivanov Serghei şi Ivanov Igor, ar fi comis infracţiunea de escrocherie în circumstanţele menţionate de partea acuzării, împiedică formularea unei concluzii referitoare la vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii care îi este incriminată şi anume cea stabilită de art. 190 alin. (2) lit.b) Cod Penal al RM, or, probele administrate în această cauză, nu demonstrează acest fapt.

În aceste circumstanţe, din motiv că nu a fost demonstrat că inculpaţii Ivanov Serghei şi Ivanov Igor ar fi comis fapta incriminată de art.190 alin.(2)lit.b) Cod Penal al RM, cu referire la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, instanţa de judecată consideră că inculpaţii Ivanov Serghei şi Ivanov Igor urmează a fi achitat pe învinuirea care i se aduce privind săvârşirea infracţiunii stabilite de art. 190 alin.(2) lit.b) Cod Penal pe motivul că faptele inculpaţilor nu întrunesc elementele infracţiunii.

Conform prevederilor art.art.389-395 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Ivanov Serghei ***** învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.b) Cod Penal al Republicii Moldova se achită din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Ivanov Igor ***** învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit.b) Cod Penal al Republicii Moldova se achită din motivul că fapta inculpatului nu întruneşte elementele infracţiunii.

Potrivit dispoziţiei art. 390 alin. (3) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, sentinţa de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Sentința este cu drept de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președinte de ședință,

Judecător

Valentina Garabagiu